

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΛΩΤΠΟΔΥΤΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ „ΠΟΝΤΙΚΟΙ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ“

Ἡ μυθιστηριακές ἀπόδράσεις τοῦ Σάσσω Βασιλίεψ. Τὸ τραγικὸν τέλεος τοῦ «πεντικού στη Βαροσσία. Τὸ μυστηριώδες μπακούλη τοῦ «Ξανθού Κέμποσαχ». Μία ἀνέκδοτη νάνεψ! «Σπι παράδεινες «ποντικής. Τὸ σατανικὸν τέλεοςα τῆς Βίρτζινας Φερμπίν. «Ἀγάνωστες δέσφοροννένες». Ή καλέστη η Κάρερ Βάν Μάρτιν. Μία «γυναικειανόδαλη», καλὴ καλ.

ΑΣΦΑΛΩΣ Θά ξέρετε, ότι οι ποντικοί των ζευδοχείων, απότελον την άριστοκρατία του λωποδικού υπόσκομφου. Είνε οι περίφημοι «πέζηντλεμεν» λωποδικες πού καταλύουν στα κοινωνοπολιτικά ζενοδοχεία και με ποτώμαδη άριστοκρατικά όννυματα ξεγελούν διά τον κόσμο και μιά νύχτα απογυμνώνουν κυριελεκτικά τη βυθυμά τους.

πραγματικά τα ουρανά τους.
«Ενας από τούς περιφημότερους αυτούς ποντικούς των Ενεδοχέων» ήταν κι' ό μωσηρώδης Σάσα Βασιλείδη, ο «καταβίκος με τις 113 απόδρασεις». Μέχρι τρίτινος, ο Βασιλείης ήταν διάφορος κι' ό τρόμος των Ενεδοχέων της Εύρωπης, όντας ουλήληθη και καταδικασθεί απέντες φορές. Ο παράδεινος διώρος απότομης δένης έμενε περισσότερο από τρεις μέρες στό κελλί του. Κατόρθωντας πάντα νά δραπετεύῃ και νά ξαναπαρουσιάζεται υπότερη από λίγο σ' ένα μεγάλο ένεδοχο για νά κληρώνεται τα κοιμήματα μιών θεωρητών Αμερικανίδων ή τά μαργαριτάρια κάποιουν. Ιδνού μαχαριάδι. Ο Βασιλείης που ήταν άλλος ίδνας από τους πάπι έπικινδυνούς κατασκόπους της τσαρικής «Οχράνας», είχε διαπρέψει από τό 1926 ως τό 1932 έξιντα πέντε συνταρακτικές κλοπές κ' είχε παρατείνει στους «μεταπτέρες» τού πάντοκρου χρυσαφίκο και μαργαριταριά σέξιας 23 έκαπομπών γαλάκινων φράγκων! Μά, κατά την τελευταία του απόδραση από τις φυλάκια του Κούρτης της Βαρσοβίας, στάθηκε ζήυχος. Ή λουρίδες των σεντονίων που μεταχειρίζοταν για σκούπι, έσπασαν κι' ό Βασιλείης έπειο καταγάγη, από δύος δέκα μέτρων κι' έσπασε το δέξι το πόδι. Οι σκοποί τότε, που έγιναν από τό γύρουπο της πτώσεών του, διέσπασαν πάνω στον αναστορητό «ποντικό» τά τουφέκια τους κι' έτσι ο «καταβίκος με τις 113 απόδρασεις» θρήκη κει πέρα ένα τραγικού κι' άλλοδε τέλος.

Κατά τά δυο τελευταῖς ώροις γρόνια, οἱ ποντικοὶ τῶν ξενοδοχείων ἀλλαζαν, μπορεῖ νὰ πῆ κανεῖς τὶς παλῆς μεθόδους τους. Κι' ἔνο τέτοιο παράδεινυα μᾶς δίνει ἡ Ρόζα Μπουσούρη, ἡ λεγομένη «Ξανθή Κόμησσα», ἡ μεγαλείτερη Γαλλίζα λιποδύτρια.

Η Ρόζα Μπορσιέ, η οποίας καταδύεται στην παρασκήνη της αρχαίας Ελληνικής λογοτεχνίας, παρουσιάστηκε μιά μέσα στὸ πολυτελέστερο ξενοδοχείο της Νίκαιας, στὸ «Νεγκρέσκο».

Θέλω ένα ευμάτιο, μετά τα καλύτερα, είπε στόν υπάλληλο ή λωποδότια. Σας παρακαλώ, να θεωρήσετε μέσων τις αποκευμένους. Θά φύγω σήριο το μεσημέρι για τη Εφετία. Φροντίστε λοιπόν νά είνε έγκαιος στο σταθμό ή αποκευμένου...

‘Η ἀποσκευή τῆς Ξαθιεῖας Κόιτησσας’ ἦταν πάλι
πικρὴ βαλίτσα κι’ ἔνα μεγάλο καὶ πολὺ θαρύ μπασούλο,
δερμάτινο.

Η Ρότσα Μπουρούει, λοιπόν, έπειθεώς κατά τη μεταφορά τους στη δημιουργία της και κατόπιν κλειστήκε πάλι σ' αυτό νιώνει νιώνει βρυχή υπέρτερη» λέπια λέπτη, μὲν ωάδην που ουδέποτε ήσπειρε. Η «Ξανθείν Κόμιστσα» τούληνενει για τα μπάπα ήπιε ξενά κακτοπάλι. Έπειτα πένασε στο δευτογάλαν. θείπουνε κατάστην πήρε ένα μοτοκίνητο και πήγε να πάει η στο Καλίνο τοῦ Μόντε Καρλό. Τα έξιμωμάτα, τέλος, ή Ρότσα Μπουρούει γύρισε στο «Νευγκρέσκο» κι εδένει κατάληπτη άναστο τὸ προσωπικοῦ του. Ή κυρία παύει καθόταν στὸ γειτονικό δωμάτιο, δίπλα ἀκριβώς στὴ «Ξανθείν Κόμιστσα», είλε όπτογυνιωθῆ από τὰ μαργαριτάρια της, δέιας 300 χιλιάδων πολυκρυπτῶν!

Ποιός ήταν ο κλέφτης; «Οχι βέβαια ή Ρόσα Μπουούσιε, που έλεγε ότι η νύχτα άπο το ξενοδοχείο!» «Επειτα, την όρα που άλλαξε τουαλέττα, ή κινητά του διπλανού δωματίου ήταν ζαπλωμένη πάνω κρεβάτι, γιατί υπέφερε μια τρομερή ήμικρανία. Ήταν μωσαϊκό λοιπόν της κλαστής των μαργαριταριών θή πάνει σκοτεινό κι' χνειέιεις αυτή σύν το μεωφέρι της άλλης μέρους το μπαθόλιο της «Ξανθίδης Κουζίνας», άπο ωάδα δέδεια κίνητρον ύπνοτεστών, ήν ρέμπευε μπό το χέρια τους και δέν κατρακυλούσαν τις σκάλες. «Ολοι τότε βρισκουαν νά γνωρινούν μπό μέσον σπαρακτικές κραυγές τρόμου και φυγής. Ο ντέτεκτιβ τού «Νεγκρέκος» έσπευσε μά τό δάνειση και νά γνωρίσει μέσα μιά... νάνα, που δέν ζεπερνού-
πο μπό θώνει το ίνα μέτσοιο!»

·Η Ρόξα Μπουρατέ, περίφημη εποντικής τάνγκα ξενοδόχη.

χείων», είχε σφυρόσαι από ένα ιπποδρόμιο αύτή τη νά-
νο και, δπως, καταλαβαίνετε, τη χρηματιστήρας για τα
κλοπές της. Την ώρα που έλειπε το ζεύγος, δημιουργήντας
έτοι μέσα ανάμφισθή της «Δλοΐδα», ή νόνος ήγγανε όποιο
τό μπασούλο και κατάκλεψε διπαρτήτρη τα γειτονικά
δωμάτια. «Υστερά δε τρύπωντες πάλι μέσα στον κρυψώνα
της κ' ή κλοπές παρέμεναν μυστηριώδεις!...

“Ενα άλλο τώρα έπισης υστανικό τέχνασμα των «ΠΟΥΤΙΚΩΝ των Ξενοδεχείων» υπάρχει και τό διάδοσμόθι:

Σ' ένα από τα πιο αριστοκρατικά ξενοδοχεία του Πάλαι Μπήκης της Θεριθώπειας, τήν όπως είναι οι ίδιοι καθιερώνεις δίπλα στό μπάρ, μία ιεραρχία κυρί ε παρουσιάσθηκε ξανανικό. Ουρλαύζοντας διέπει θύμον της κι' θταν είδε υπά τρέχη καντά της διέπει θύμον της ξενοδοχείου, λιποθύμησε μέσα στά χέρια του!...

"Όταν ή νεαρή κυρία συνήθη, άρχισε νά διηγήται τρέμοντας ούγκορμη, ότι μπαίνοντας πρό δόλγου μέσα στό δωμάτιο της, είλε δή, στή μέση, πάνω στό χαϊδ, ένας αίμαφρο πτώμα μ' ένα μαχαίρι καρφοθημένο στό σημήνο! Κάποιος έγνωστος είχε δολοφονηθεί με εκείνο!...
Ο διευθυντής του έδεσσοχείου άναστατώνει μάσεως τό πασιωτικό και τὴν ἀστυνομία κ' διοι άνθεκταν δι' τὸ

προσωπικό και την αυτονομία κι ούτι ανεσκεψαν ως το δωμάτιο της νεαρής κυρίας, για νά δουν τὸν δολοφονημένο ἄγνωτο. Μά το δωμάτιο ήταν ὅδειο! Ἡ νεαρή κυρία είχε πέσει θύμα μιᾶς νευρικῆς παρασιθήσεως...

μια είχε την ίδια υπότιμη μάθηση, περισσότεροι... Μια άντρα διώκεις θέτερ' από αυτή τη σκηνή, μια άλλη κυρία του Εγκενόδεινου, άρχισε κι α' πάτη νά ουριάζει σάν δασιωνοπλήκτη. «Ένας μωσαϊδιώδης ποντικός της είνε κλέψει ένα κολλιέ από μπατολάντα μέσας 100.000 δολ.

Ο διευθυντής του Εγκενοδογείου ήταν θεολαΐντης απ' άλλη, αύτή, άν ήταν «ιατρός», δέν είχε δῆ μια παρόντα σκηνή, λίγες μέρες πριν ο Ένας Εγκενοδοχείο στο Σαν Ντιέρο της Καλιφόρνιας. Κι' έκει πέρα μά κυρία είνε γαλάσπει τόν κόσμον όπό τις πωνές, νομίζοντας πώς είχε δῆ μια δωμάτια, την ένα αύδυσμαρτο πτώμα μ' ένα μαγαζέρι καρφουμένο κατάστημα. Από μά δε διαβούληκή μυποτάσσομαι, μια άλλη κυρία είχε γάστει θύτερο» από λίγη ώρα τα κατεύθυνσέ της.

Ο «μαίτρος». λοιπόν, σκανδάλοποική από αυτή την πανάξενη σύμπτωση και ανέφερε στὸν ντέκτεκτ^β τοῦ ξενοδοχείου τὰ γεγονότα ποὺ εἶναν συμβῆν από Σάν Ντιέγκο.

Εκείνοι τότε δώσους άμεσως ων παπακολούθη τή νεαρή κυρία του Ξενοδοχείου που είναι έκεινες τη μάλιστας νεαρής παρασημοφόρης κ' υπέρ' όποι μια έθοδάμας, θα ταν, ξαναλιπούνται οι ίδιοι Ξενινούντο του Λόρδος "Αντζέλες Καρρόν". Διέπουν ότι την αιλαλάθη.

ΑΕΓΑ. ΕΙΤΕΡΟΥ οπίστες νι την αλαζάνη.
«Η μυωπόδηνε απή κορια, που λεγόταν Βιστείνια Φώτιοπτε. Ήταν ένας πεδιώμος του ποτικού των ξενοδοχείων κι' ήδαφοι με πάντα το «έδαπο» του διαθέναντημένων. Την ώρα δε ποι διανοτητανήται τό ξενοδοχείο, δι συνέ, ανάς της απογύνωνται μάτι τα γρυσσικά ή τα δια- μαντικά της μια ένοικο του ξενοδοχείου κι' έξαφανζόταν μέσα στη γενική σύγκριση, μέσου πρώτα είχε δηλώσει ότι ήταν έθευτε ξεκίνη μερικών την ώρα, σα να μη στραφούν ή σποινές τας δάπτουνιας ξενιστών του...»

Παρόμοια τεγνάσματα έφέρμοις και στὸ Βερολίνο ἡ περίπολι λωπούδην Κάρεν Βάν Μάρτιν. Ἡ δοτὰ ήταν γυνωστὴ ὡς ἡ γυναῖκα οὐρανοῦ. «Η Κάρεν Βάν Μάρτιν ἔσχαστον κὶ αὐτὴ μὲν συνένοιχε. Τὴν διὰ λοιπὸν ποὺ ἡ λωπούδητρα δημιουργούσθε ἐναὶ θουριδῶν σκάνδαλοι εἰς Βάρος ἐνός θωμαστοῦ της ἡ Ἐνός «μαΐτρ» τοῦ Ξενοδοχείου γιατὶ σημάντης ἀπορμές διηνένοχός της ἀπομνήσκειν. Διηνέληπτος τὸ θῆμα τούς.

Η Κάρεψ Βάν Μάρτιν συνελήφθη τίς άρχες, τοῦ ΔΕΚΑΜΩΡΟΥ στις Ερυξέλλες ἀπὸ Κανωνικού θεοφόρου τῆς Σκόλλαντ Γύαρτ, ὃ διποίος την παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὸ Λοιδόνια, ὅπου τὴ λαποδίτου εἶχε ἀπαντώμασθε πόλλες ἀριστοκράτισσες τοῦ Ξενοδογείου «Σαβίδη».

Καθώς όλεπτε λοιπόν, οι «ποντικοί τῶν Σενοδοχείων» έχουν όμλαξει τώρα ταυτική. Δέν έρχονται πειρά μόνι τους. Δόπτες έχλατε, φορδύνται ένα μαύρο μονιγά. Ήπωνται ή παρθένοις τοῦ ἐπαγγελμάτου τους. «Έχουν κι' αὐτοί τοις μοντερνοποιηθή και συνεπῶς με τὰ σατανικά και ίμια ποτισμού τεχνήσαστε τους. Ένους γίνεται σήμερα διάβολος κι' διάβολος ταῖς μεγάλων Σενοδοχείων. ΜΩΣ ΜΠΡΕΝΕΚΙΡ

ПОД МПРЕНГКІЕ